

Sygn. akt IX Ca 871/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Mirosław Wieczorkiewicz SR del. Krzysztof Krygielski
Protokolant:	prac. sąd. Magdalena Kufel

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko B. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie

VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Piszcu

z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt VI C 126/13

I. oddala apelację,

II. odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Olsztynie).

Sygn. akt IX Ca 871/13

UZASADNIENIE

Powód J. W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. B. kwoty 400,-zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od 20 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 11,30 zł tytułem kosztów korespondencji, wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 20 stycznia 2011r. nastąpiło zalanie jego mieszkania z winy pozwanej mieszkającej piętro wyżej. Zalany został duży pokój, łazienka, a także lokal znajdujący się pod mieszkaniem powoda. Pozwana pomimo wezwania nie zapłaciła odszkodowania. Powód, przy pomocy firmy reklamującej usługi malowania, dokonał

wyceny szkody na kwotę 400 zł. Suma 11,30 zł obejmuje koszty korespondencji, które zostały poniesione przez powoda w związku z przedmiotowym zdarzeniem. Pozwana nie zareagowała na wezwanie do zapłaty dochodzonej kwoty.

Pozwana B. B. wniosła o oddalenie powództwa i orzeczenie o kosztach procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, iż powód nie udowodnił, że to z winy pozwanej doszło do zalania jego mieszkania. W mieszkaniu pozwanej był wprawdzie wymieniany wąż zimnej wody, lecz okoliczność ta nie przesądza, iż to z mieszkania pozwanej przeciekła do lokalu powoda wilgoć. Pozwana zakwestionowała również rozmiar szkody. Wskazała, iż kilka plamek na suficie nie stanowi zalania lokalu. Dodała, iż powód nie dbał o stan techniczny mieszkania, nie malował go ani nie remontował.

Wyrokiem z 27 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Piszcu oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 20 stycznia 2011 r. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w S., znajdującym się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., zajmowanym przez B. B., doszło do awarii instalacji zimnej wody - został uszkodzony samoistnie wąż elastyczny doprowadzający wodę od licznika do instalacji wewnętrznej mieszkania.

W wyniku awarii zalaniu uległo mieszkanie nr (...) przy ul. (...) w S., zajmowane przez J. W..

Powód kilkakrotnie zwracał się do pozwanej o zapłatę kwoty 400 zł tytułem odszkodowania, powołując się na wycenę firmy reklamującej usługi remontowe. Pozwana nie uiszczała żądanej kwoty.

W ocenie Sądu Rejonowego powód nie udowodnił przesłanek odpowiedzialności pozwanej określonych w art. 415 k.c. W sprawie poza wątpliwością pozostała jedynie okoliczność, iż mieszkanie powoda uległo zalaniu w dniu 20.01.2011 r., a także że w tym dniu doszło do awarii instalacji doprowadzającej wodę do mieszkania usytuowanego nad mieszkaniem powoda. Na podstawie dowodów przedstawionych przez powoda nie sposób przypisać pozwanej winy w wyrządzeniu szkody powodowi. Powód nie wykazał czy pozwana jest właścicielem lokalu nr (...), czy właściciel lokalu nr (...) ponosi winę za awarię wężyka doprowadzającego wodę z licznika do mieszkania, a ponadto nie została udowodniona wysokość szkody. Okoliczność ta wymagała wiedzy specjalistycznej. Na podstawie przedstawionego przez powoda dokumentu prywatnego stanowiącego wycenę malowania pokoju i łazienki nie można było określić rozmiaru szkody i kosztów jej naprawienia, a tym samym określić wysokości odszkodowania.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją powód domagając się zmiany wyroku i orzeczenia zgodnie z żądaniem pozwu, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana nie zaprzeczyła by była właścicielką lokalu położonego nad lokalem powoda. Skarżący stwierdził, iż pozwana ponosi winę za awarię wężyka doprowadzającego wodę z licznika do jej mieszkania, a wysokość szkody określa koszt pomalowania lokalu powoda. Wiedza specjalistyczna w tym zakresie jest zbędna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Słusznie Sąd Rejonowy przyjął jako podstawę prawną odpowiedzialności pozwanej art. 415 k.c. Odpowiedzialność za szkody wynikające z zalania niższych i sąsiednich kondygnacji oparta jest bowiem na zasadzie winy wyrażonej w art. 415 k.c., (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 października 1980 r., I CR 295/80, OSNC 1981, nr 8, poz. 151 oraz z 5 marca 2002 r., I CKN 1156/99, OSP 2003, z. 1, poz. 5).

Przesłanki odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego oparte na zasadzie winy określone są w art. 415 k.c. Stanowi on, iż kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, zobowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami tej

odpowiedzialności są zatem szkoda, czyn sprawcy noszący znamiona winy oraz związek przyczynowy między tym czynem a szkodą.

Wprawdzie kodeks nie definiuje pojęcia winy, to w oparciu o doktrynę przyjmuje się, że wina sprowadza się do możliwości postawienia sprawcy zarzutu niewłaściwego zachowania się. Niewłaściwość zachowania przejawia się w naruszeniu pewnych reguł i jest określana mianem bezprawności. Za bezprawność uznaje się sprzeczność zachowania się sprawcy z przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego.

W kodeksie cywilnym brak jest bliższego określenia pojęcia szkody. Przez szkodę należy rozumieć szkodę majątkową i szkodę niematerialną (krzywdę). Szkada to powstała wbrew woli poszkodowanego różnica pomiędzy obecnym jego stanem majątkowym a tym stanem jaki zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Powyższe przesłanki jako istotne dla ustalenia odpowiedzialności pozwanej podlegały udowodnieniu (art. 227 k.p.c.). Ciężar udowodnienia zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał na powodzie, gdyż to on z określonych faktów wywodził skutki prawne. Udowodnienie danego faktu polega na graniczącym z pewnością wykazaniu zgodnie z regułami dowodowymi jego istnienia. W niniejszej sprawie powód nie udowodnił, iż w wyniku zawinionego działania pozwanej poniósł szkodę.

Wprawdzie należy zgodzić się z powodem, iż fakt awarii instalacji zimnej wody w mieszkaniu pozwanej został bezspornie udowodniony. Zresztą takie ustalenia poczynił już Sąd Rejonowy. Natomiast nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu pierwszej instancji, który miał wątpliwości co do osoby, której przysługiwało prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) w S. oraz, że to pozwana ponosi winę za awarię instalacji zimnej wody (wężyka doprowadzającego wodę). Okoliczności powyższe nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Pozwana nie zaprzeczyła, aby to jej przysługiwało skuteczne prawo do zajmowania i rozporządzania powyższym lokalem mieszkalnym. Przyznała także okoliczność, że w jej mieszkaniu miała miejsce awaria i w związku z tym doszło do wymiany uszkodzonego węża zimnej wody. Wprawdzie stwierdziła, iż powyższe nie przesądza o fakcie zalania lokalu powoda, to jednak sama podała, że z uszkodzonego węża rozlewała się woda, a w piśmie z 14 marca 2011r., załączonym do pozwu, którego wiarygodność oraz fakt sporządzenia przez pozwaną, nie zostały przez nią podważone, przyznała, że w mieszkaniu powoda pojawiły się plamy po zalaniu. Pozwana jest także odpowiedzialna za stan techniczny instalacji znajdującej się w jej mieszkaniu i zobowiązana do utrzymania go w należywym stanie, czego nie dopełniła.

Natomiast słusznie pozwana zarzuciła, że powód nie udowodnił wystąpienia szkody w jego mieniu.

Przedstawiony przez powoda dowód na okoliczność poniesionej przez niego szkody w postaci dokumentu stanowiącego wycenę szkody budził uzasadnione wątpliwości. Dokument ten wskazuje wyłącznie koszt malowania dwóch pomieszczeń w lokalu powoda. Z dokumentu tego nie wynika w szczególności by w mieszkaniu powoda wystąpiła jakakolwiek szkoda spowodowana przelaniem się wody z wyższej kondygnacji. Nie wiadomo również w oparciu o jakie kryteria dokonano kosztorysu. Powyższy kosztorys stanowi dokument prywatny. Zgodnie zaś z art. 245 k.p.c., dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Nie może świadczyć w szczególności o wystąpieniu okoliczności w nim stwierdzonych, zwłaszcza, że pozwana zakwestionowała jego wiarygodność. Sąd Rejonowy wprawdzie doszedł do przekonania, że ustalenie wysokości szkody w mieszkaniu powoda wymaga wiadomości specjalnych, to jednak nie dopuścił dowodu z opinii biegłego, mimo iż powód nie stawiał się na rozprawę w dniu 13 marca 2013r. i nie został pouczone zgodnie z art. 210 § 2¹ k.p.c. o obowiązku udowodnienia swoich twierdzeń poprzez zgłoszenie wniosków dowodowych, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku dalszego postępowania.

Dlatego Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że zachodzi konieczność wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy zgodnie z zasadami procesu cywilnego dotyczącymi przeprowadzania dowodów. Postanowieniem z 27 marca 2014r. Sąd drugiej instancji dopuścił dowód z urzędu z opinii biegłego z zakresu budownictwa na okoliczność wysokości szkody powstałej na skutek zalania mieszkania powoda.

Biegły W. L. w swojej opinii stwierdził, po przeprowadzeniu oględzin lokalu, „śladowe skutki wycieku wody z mieszkania nr (...)”. Ocenił szkody jako mało zauważalne i nieistotne, biorąc pod uwagę dotychczasowy stan techniczny powłok malarskich na ścianach i sufitach w przedmiotowych pomieszczeniach lokalu powoda. Wyjaśnił, że zdarzenie z 20 stycznia 2011r. nie wpłynęło na konieczność pomalowania tych pomieszczeń. Biegły stopień zużycia powłok malarskich ocenił na 100%.

Skoro zatem biegły ustalił zużycie powłok malarskich w 100%, to ślady zacieków powstałe w wyniku przedmiotowego zdarzenia w żaden sposób nie wpłynęły na powstanie bądź zwiększenie się w jakimkolwiek stopniu uszczerbku w majątku powoda. Gdyby nie doszło do powstania zacieków, to wysokość kosztów odnowienia mieszkania byłaby taka sama, jak obecnie, a awaria w mieszkaniu pozwanej nie wpłynęła na zmianę (zwiększenie) tej wysokości. Obecny stan posiadania powoda jest taki sam, jak przed zdarzeniem z 20 stycznia 2011r. W konsekwencji należało uznać, iż powód nie wykazał by poniósł szkodę w związku z zawinionym działaniem pozwanej.

Sąd opinię biegłego uznał za w pełni wiarygodną. Biegły w sposób wyczerpujący i fachowy wyjaśnił wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Opinia biegłego spełnia kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, nie zawiera luk i sprzeczności. Zdaniem Sądu powyższa opinia może stanowić zatem podstawę ustaleń okoliczności faktycznych do ostatecznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Biegły w sposób przekonujący ustosunkował się do zastrzeżeń obu stron, udzielił wyczerpujących odpowiedzi na stawiane zarzuty i pytania. Nie zachodziła potrzeba powołania innego biegłego na te same okoliczności, bowiem zgodnie ugruntowanym w tej mierze orzecnictwem Sądu Najwyższego, samo niezadowolenie strony z opinii biegłego nie uzasadnia powołania innego biegłego (vide: wyroki Sądu Najwyższego z 5 listopada 1974 roku, I CR 562/74; z 4 sierpnia 1999 roku, I PKN 20/99; z 18 października 2001 roku, IV CKN 478/00; z 10 stycznia 2002 roku, II CKN 639/99). Potrzeba taka powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z treści opinii i płynących z niej wniosków. Stwierdzić należy, iż biegły z uwagi na swoje kwalifikacje posiadał wiadomości specjalne niezbędne do sporządzenia przedmiotowej opinii i logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Dlatego Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania wniosków płynących z opinii biegłego W. L..

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności, w związku z tym, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało powstania szkody po stronie powoda w wyniku zawinionego działania pozwanej, wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uznając, że z uwagi na trudną sytuację materialną obu stron zachodzi szczególny wypadek uzasadniający nie obciążanie ich nieuiszczonymi kosztami sądowymi.